

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 24

"Για την ασφάλιση ασθένειας των εργαζομένων στη βιομηχανία και στο εμπόριο και των οικιακών βοηθών"

Η Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, που συγκλήθηκε στη Γενεύη από το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και συνήλθε εκεί στις 25 Μαΐου 1927, στη δέκατη σύνοδό της, Αφού αποφάσισε να αποδεχτεί διάφορες προτάσεις σχετικά με την ασφάλιση ασθένειας των εργαζομένων στη βιομηχανία και στο εμπόριο και των οικιακών βοηθών, ζήτημα που αποτελεί το πρώτο θέμα της ημερήσιας διάταξης της συνόδου και, Αφού αποφάσισε οι προτάσεις αυτές να διατυπωθούν με τη μορφή Διεθνούς Σύμβασης, Αποδέχεται, σήμερα 15 Ιουνίου 1927, την παρακάτω σύμβαση που θα αποκαλείται Σύμβαση για την ασφάλιση της ασθένειας (βιομηχανία), 1927, με σκοπό να επικυρωθεί αυτή από τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του Καταστατικού της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας.

Άρθρο 1.

Κάθε Μέλος της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας που επικυρώνει αυτή τη σύμβαση δεσμεύεται να συστήσει κλάδο υποχρεωτικής ασφάλισης κατά της ασθένειας, κάτω από προϋποθέσεις τουλάχιστον ισοδύναμες μ' αυτές που προβλέπονται σ' αυτή τη σύμβαση.

Άρθρο 2.

1. Η υποχρεωτική ασφάλιση κατά της ασθένειας εφαρμόζεται στους εργάτες, υπαλλήλους και μαθητευομένους των βιομηχανικών και εμπορικών επιχειρήσεων, στους κατοίκον εργαζομένους και στους οικιακούς βοηθούς
2. Ανήκει, όμως, σε κάθε Μέλος να προβλέψει στην εθνική του νομοθεσία τις εξαιρέσεις που κρίνει σκόπιμες αναφορικά με :
 - α) τις πρόσκαιρες απασχολήσεις των οποίων η διάρκεια δε φτάνει στα όρια που μπορεί να καθοριστούν από την εθνική νομοθεσία, τις έκτακτες απασχολήσεις που είναι ξένες προς το επάγγελμα ή την επιχείρηση του εργοδότη, τις ευκαιριακές απασχολήσεις και τις παρεπόμενες απασχολήσεις,
 - β) τους εργαζομένους των οποίων η αμοιβή ή το εισόδημα υπερβαίνει ένα όριο που μπορεί να καθοριστεί από την εθνική νομοθεσία,
 - γ) τους εργαζομένους που δεν λαμβάνουν αμοιβή χρηματική,
 - δ) τους κατοίκον εργαζομένους των οποίων οι συνθήκες εργασίας δεν μπορούν να εξομοιωθούν με εκείνες των άλλων μισθωτών,
 - ε) τους εργαζομένους που δεν έχουν φτάσει ή που έχουν ξεπεράσει τα όρια ηλικίας που έχει καθορίσει η εθνική νομοθεσία,
 - στ) τα μέλη της οικογένειας του εργοδότη.
3. Εξάλλου, μπορούν να εξαιρεθούν από την υποχρεωτική ασφάλιση κατά της ασθένειας τα πρόσωπα που δικαιούνται, σε περίπτωση ασθένειας, σύμφωνα με νόμους ή κανονισμούς ή με ειδικό καθεστώς, πλεονεκτήματα τουλάχιστον ισοδύναμα, στο

σύνολό τους, με εκείνα που προβλέπονται σ' αυτή τη σύμβαση. 4. Η σύμβαση αυτή δεν εφαρμόζεται στους ναυτικούς ή τους αλιείς των οποίων η ασφάλιση κατά της ασθένειας μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερης απόφασης της Συνδιάσκεψης.

Άρθρο 3.

1. Ο ασφαλισμένος που είναι ανίκανος να εργασθεί λόγω μη κανονικής κατάστασης της σωματικής και πνευματικής του υγείας δικαιούται να λάβει χρηματική αποζημίωση τουλάχιστον τις πρώτες 26 εβδομάδες της ανικανότητάς του υπολογιζόμενη από την πρώτη ημέρα που δικαιούται αποζημίωση.
2. Η καταβολή της αποζημίωσης μπορεί να εξαρτάται από τη συμπλήρωση από μέρους του ασφαλισμένου μιας ασφαλιστικής περιόδου και από την εκπνοή μιας προθεσμίας αναμονής τριών το πολύ ημερών.
3. Η αποζημίωση μπορεί να ανασταλεί:
 - α) όταν ο ασφαλισμένος λαμβάνει **ήδη**, σύμφωνα με το νόμο, και για την ίδια ασθένεια άλλη παροχή. Η αναστολή θα είναι ολική ή μερική ανάλογα αν η τελευταία αυτή παροχή είναι ισοδύναμη ή μικρότερη από την αποζημίωση που προβλέπεται απ' αυτό το άρθρο,
 - β) κατά το χρονικό διάστημα που ο ασφαλισμένος δεν έχει, λόγω της ανικανότητάς του, απώλεια του κανονικού εισοδήματος από την εργασία του ή συντηρείται από την ασφάλιση ή από το δημόσιο. Εντούτοις, η αναστολή της αποζημίωσης θα είναι μερική όταν ο ασφαλισμένος που συντηρείται ατομικά κατά τον παραπάνω τρόπο έχει οικογενειακά βάρη,
 - γ) κατά το χρονικό διάστημα που ο ασφαλισμένος αρνείται να τηρήσει, χωρίς βάσιμο λόγο, τις ιατρικές οδηγίες και τις υποδείξεις σχετικά με τη συμπεριφορά των ασθενών και αποφεύγει αδικαιολόγητα τον έλεγχο του ασφαλιστικού οργανισμού.
4. Η αποζημίωση μπορεί να μειωθεί ή να καταργηθεί σε περίπτωση ασθένειας που προήλθε από υπαιτιότητα του ασφαλισμένου.

Άρθρο 4.

1. Ο ασφαλισμένος, από την έναρξη της ασθένειάς του και μέχρι να εκπνεύσει τουλάχιστον η περίοδος που προβλέπεται για την χορήγηση του επιδόματος λόγω ασθένειας, δικαιούται δωρεάν περίθαλψη από δεόντως εξειδικευμένο γιατρό και χορήγηση φαρμάκων και θεραπευτικών μέσων ικανοποιητικών σε ποσότητα και ποιότητα.
2. Μπορεί, όμως, να ζητηθεί από τον ασφαλισμένο συμμετοχή στα έξοδα της περίθαλψης, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που θα καθορίζονται από την εθνική νομοθεσία.
3. Η ιατρική περίθαλψη μπορεί να αναστέλλεται όσο χρόνο ο ασφαλισμένος αρνείται, χωρίς βάσιμο λόγο, να συμμορφωθεί προς τις ιατρικές οδηγίες και τις υποδείξεις σχετικά με την συμπεριφορά των ασθενών ή αμελεί να χρησιμοποιήσει τη βοήθεια που θέτει στη διάθεσή του ο ασφαλιστικός οργανισμός.

Άρθρο 5.

Η εθνική νομοθεσία θα μπορεί να επιτρέπει ή να καθορίζει την παροχή ιατρικής βοήθειας στα μέλη της οικογένειας του ασφαλισμένου που ζουν μαζί του ή τον επιβαρύνουν. Η εθνική νομοθεσία θα καθορίσει και τις προϋποθέσεις σύμφωνα με τις οποίες θα παρέχεται η βοήθεια αυτή.

Άρθρο 6.

1. Η ασφάλιση κατά της ασθένειας πρέπει να αποτελεί αντικείμενο διοίκησης από αυτόνομους οργανισμούς που θα βρίσκονται κάτω από το διοικητικό και οικονομικό έλεγχο των δημόσιων αρχών και δε θα έχουν κερδοσκοπικό χαρακτήρα. Τα ιδρύματα ιδιωτικής πρωτοβουλίας θα πρέπει να αποτελούν αντικείμενο ειδικής αναγνώρισης από μέρους των δημόσιων αρχών.
2. Οι ασφαλισμένοι θα πρέπει να καλούνται να συμμετέχουν στη διοίκηση των αυτόνομων ασφαλιστικών οργανισμών σύμφωνα με όρους που θα καθορίζονται από την εθνική νομοθεσία.
3. Μπορεί, όμως, η διοίκηση της ασφάλισης κατά της ασθένειας να αναληφθεί άμεσα από το Κράτος όταν και για όσο χρονικό διάστημα η διοίκηση από μέρους του αυτόνομου οργανισμού είναι δύσκολη, αδύνατη ή ακατάλληλη λόγω των εθνικών συνθηκών και ιδίως της ανεπαρκούς ανάπτυξης των επαγγελματικών εργοδοτικών και εργατικών οργανώσεων.

Άρθρο 7.

1. Οι ασφαλισμένοι και οι εργοδότες τους θα πρέπει να συμμετέχουν στη σύσταση των πόρων της ασφάλισης ασθένειας.
2. Η εθνική νομοθεσία θα καθορίσει τα σχετικά με την οικονομική συνεισφορά των δημόσιων αρχών.

Άρθρο 8.

Η σύμβαση αυτή δε θίγει τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από τη σύμβαση που αναφέρεται στην απασχόληση των γυναικών πριν και μετά τον τοκετό που ψηφίστηκε από τη Διεθνή Συνδιάσκεψη Εργασίας στην πρώτη σύνοδό της.

Άρθρο 9.

Ο ασφαλισμένος πρέπει να έχει δικαίωμα προσφυγής σε περίπτωση αμφισβήτησης του δικαιώματός του για παροχές.

Άρθρο 10.

1. Τα Κράτη που περιλαμβάνουν εκτεταμένα και πολύ αραιοκατοικημένα εδάφη μπορούν να μην εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτής της σύμβασης στα τμήματα εκείνα του εδάφους τους όπου, λόγω της μικρής πυκνότητας πληθυσμού και της διασκόρπισης του και της ανεπάρκειας των συγκοινωνιακών μέσων, είναι αδύνατη η οργάνωση της ασφάλισης ασθένειας σύμφωνα μ' αυτή τη σύμβαση.
2. Τα Κράτη που επιθυμούν να κάνουν χρήση της παρέκκλισης που επιτρέπεται απ' αυτό το άρθρο πρέπει να γνωστοποιούν την πρόθεσή τους αυτή με την κοινοποίη-

ση της επίσημης επικύρωσής τους στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας. Θα πρέπει να γνωρίσουν στο Διεθνές Γραφείο Εργασίας τα τμήματα του εδάφους τους για τα οποία εφαρμόζουν την παρέκκλιση, αναφέροντας και τους λόγους της απόφασής τους αυτής.

3. Στην Ευρώπη, μόνο η Φινλανδία μπορεί να επικαλεσθεί την παρέκκλιση που προβλέπεται σ' αυτό το άρθρο.

Άρθρο 11.

Οι επίσημες επικυρώσεις αυτής της σύμβασης θα κοινοποιούνται, σύμφωνα με ό,τι ορίζει το Καταστατικό της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για καταχώριση.

Άρθρο 12.

1. Η Σύμβαση αυτή θα αρχίσει να ισχύει μόλις καταχωριστούν από το Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, οι επικυρώσεις δύο Μελών της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας.
2. Η Σύμβαση αυτή θα δεσμεύει εκείνα μόνο τα Μέλη που η επικύρωσή τους θα έχει καταχωριστεί στο Διεθνές Γραφείο Εργασίας.
3. Στη συνέχεια η Σύμβαση αυτή θα αρχίσει να ισχύει για κάθε άλλο Μέλος ενενήντα (90) ημέρες από την ημερομηνία καταχώρισης της επικύρωσής του στο Διεθνές Γραφείο Εργασίας.

Άρθρο 13.

Μόλις καταχωριστούν στο Διεθνές Γραφείο Εργασίας οι επικυρώσεις δύο Μελών της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα γνωστοποιεί το γεγονός αυτό σε όλα τα άλλα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας. Θα τους γνωστοποιεί επίσης την καταχώριση των επικυρώσεων που θα του έχουν κοινοποιηθεί μεταγενέστερα απ' όλα τα άλλα Μέλη της Οργάνωσης.

Άρθρο 14.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 12, κάθε Μέλος που επικυρώνει αυτή τη σύμβαση αναλαμβάνει την υποχρέωση να εφαρμόσει τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 και 10 το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 1929 και να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την αποτελεσματική τους εφαρμογή.

Άρθρο 15.

Κάθε Μέλος της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας που επικυρώνει αυτή τη σύμβαση αναλαμβάνει την υποχρέωση να την εφαρμόσει στις αποικίες, κτήσεις του και στα εδάφη που προστατεύει, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 35 του Καταστατικού της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας.

Άρθρο 16.

Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη σύμβαση θα μπορεί να την καταγγείλει μετά τη λήξη περιόδου δέκα ετών από την ημερομηνία της αρχικής έναρξης ισχύος της με πράξη που θα κοινοποιείται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και θα καταχωρίζεται απ' αυτόν. Η καταγγελία θα ισχύσει ένα χρόνο από την καταχώρισή της.

Άρθρο Π.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, κάθε φορά που θα το κρίνει αναγκαίο, θα υποβάλλει στη Γενική Συνδιάσκεψη έκθεση πάνω στην εφαρμογή αυτής της Σύμβασης και θα εξετάζει αν πρέπει να εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη της Συνδιάσκεψης θέμα ολικής ή μερικής αναθεώρησής της.

Άρθρο 18. Το γαλλικό και αγγλικό

κείμενο αυτής της Σύμβασης είναι εξίσου αυθεντικά.